

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 44/2019
10.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Енике Вег адвокат из ..., против туженог Јавног предузећа ПТТ Саобраћаја „Србија“ - Радна јединица поштанског саобраћаја Нови Сад, ради злостављања на раду и накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1971/18 од 27.08.2018. године, у седници већа одржаној дана 10.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1971/18 од 27.08.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1971/18 од 27.08.2018. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 95/14 од 20.03.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да га је тужени, путем директора радне јединице Нови Сад ББ, злостављао на раду што је довело до тешког нарушавања његовог професионалног и личног угледа и части; да се забрани туженом и ББ убудуће сваки облик понашања које представља злостављање на раду, што су тужени и означени руководиоци туженог дужни признати и обезбедити извршење наведене забране за убудуће у року од осам дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења; да се обавезе тужени на исплату накнаде нематеријалне штете због претрпљеног страха у износу од 100.000,00 динара, претрпљених физичких болова и повреде части у износу од 100.000,00 динара, повреде угледа у износу од 100.000,00 динара, повреде слободе и права личности у износу од 100.000,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до дана исплате, као и да се одреди објављивање пресуде донете поводом ове тужбе у складу са одредбом члана 30. став 1. тачка 5. Закона о забрани злостављања у дневном листу „Дневник“ из Новог Сада, а тужени обавезе да исплати тужиоцу све трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1971/18 од 27.08.2018. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Вишег суда у Новом Саду ПП 95/14 од 20.03.2018. године у делу којим је одбијен тужбени захтев.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права. Предложио је да се о ревизији одлучује на основу члана 404. ЗПП (посебна ревизија), ради заузимања правног става о примени правила о терету доказивања из члана 31. Закона о спречавању злостављања на раду.

По налажењу Врховног касационог суда, не постоји потреба за заузимањем правног става и тумачењем наведене одредбе која је јасна. Наиме, том одредбом је прописано да је на послодавцу терет доказивања да није било понашања које представља злостављање, ако је у току поступка тужилац учинио вероватним да је извршено злостављање из члана 6. наведеног закона.

У овом случају, нижестепени судови су означену одредбу правилно тумачили и применили, тако што су извођењем доказа које су обе странке предложиле и њиховом оценом извели закључак о основаности тужбеног захтева. Због тога не постоји потреба да се одлучује о посебној ревизији из разлога који тужилац наводи.

Сходно изложеном, одлучено је као у правом ставу изреке.

Одредбом члана 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду прописано је да је спор из става првог и другог тог члана радни спор. Према ставу 5. тог члана, ако тим законом нису предвиђена посебна правила, у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом сходно се примењују одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Закон о спречавању злостављања на раду не садржи одредбу о дозвољености ревизије против другостепене пресуде донете у спору за заштиту од злостављања на раду или у вези са радом. Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Спор за заштиту од злостављања у раду јесте радни спор, али није врста радног спора предвиђена наведеном одредбом у којем је ревизија увек дозвољена.

У поднетој тужби није означена вредност предмета спора. Тужиоцу је упућен налог за плаћање судске таксе за тужбу у износу од 17.800,00 динара. Према обрачунатој судској такси (Тарифни број 1. тачка 1. алинеја 3) вредност предмета спора износи 400.000,00 динара, колико износи укупна висина новчаног потраживања тужиоца, што је очигледно ниже од динарске противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Из тих разлога, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић